

Visa till Ruth Colldén den 29/12 1950.

Förf. Maj Zandhers.

Mel. "Gubben Noak"

Ruth Colldén hon, Ruth Colldén hon är ett hederskvinns!
Annars Alderns dagar
andras kraft försvagar.
Men hos henne, men hos henne ingen ålder finns.

Ruth hon gånger, Ruth hon gånger fram med fasta fjät.
Detta vi beundra.
Bleve hon så hundra
kieve hon väl, kieve hon väl lika fort ~~ännå~~ för det.

Blskrokstorget, Olskrokstorget är ditt mål var dag.
Ibland stolar, bänkar,
pedestaler, skänkar
du dig aväljer och försäljer alla möbelslag.

Uti kyrkan hämtas styrkan, näting får din själ.
Intet möte utan
att man där ser Ruthan.
Nu dock mången saknar sången fill ditt stränkaspel.

Ej blott själen, ej blott själen odlas utav Ruth.
Rödbetor, potatis
växer nästan gratis
på den åker, dit hon åker varje sommar ut.

Trött och ledsen, trött och ledsen ser man aldrig Ruth.
Hon var sommar trampar
cykeln och sen kampar
medan andra inne vandra och se frusna ut.

"Solen flammar, Bergets kammar" sjung den med oss Ruth!
Vi vill gärna åter
höra hur den låter
gamla sången, som du mången gång stämt upp förut.

Alla hundra här beundra nog din glada min
och din kraft obruten
och i nacken knuten,
som du vrider alla tider lika jämn och fin.

Kära Hella och David!

I lördags skickade jag er denna visa. Jag tyckte att det var så roligt att ni skulle få den så där bums. Jag skrev nämligen några tiotal avskrifter, vilka skulle delas ut bland de 92 sjungande gästerna på Libanon i går, och i sista omgången satta jag in 2 aerogram för att tillställa er. Men hur lessen blev jag inte då det upptäcktes att jag uteslutit en vers och blandat ihop ett par andra eller hur det nu var. Ovanstående är nog i alla fall rätt. Hoppas med de innerligaste hälsningar ätte

Göteborg den 1 jan. 1951.